

Sota l'ombra allargadissa del Papa

La mirada de Nicodemus

Vicent Usó i Mezquita

Edicions 3i4. València 1996

■ Amb *La mirada de Nicodemus* (premi de narrativa Ciutat d'Elx 1995), Vicent Usó aconseguix que el lector es capbusse a les seues pàgines tot cercant, simplement i senzillament, el plaer de la lectura: xalar amb cada línia del text. En el seu llibre, Vicent Usó escorcolla pels racons i indrets més foscos de la història del Concili de Trento, buscant-hi en els esdeveniments l'ambició de poder d'uns personatges —reals i de ficció— que, mitjançant la intriga, la conspiració, la venjança i l'assassinat, feren rodar el motor de la història. L'autor, però, sabedor que el vertader motor de la història són les persones, dibuixa i dota els seus personatges d'una força i personalitat que, fins i tot algunes vegades semblen escapolar-se de la planificació del text, i en què cal destacar la fascinació del personatge de Michelangelo Buonarroti.

D'altra banda, la narració és brillant, especialment en aquells moments en què la història caragola entorn dels personatges, i en l'estil de la mirada personal de l'escriptor. Altrament, la prosa, amb un estil planer i entenedor, trontolla un xic en l'allargassament de les descripcions dels tarannàs dels personatges. Fet i fet, però, tot plegat no aombra ni de lluny l'amenitat, sobrietat i soltesa del text, ni tampoc la capacitat de Vicent Usó a escriure novel·les, o tot allò que vulga i de la manera que vulga. / ANTONI ZARAGOZÀ.